

[Eva Rothenborg.]

hr. Steen Folke udtaler en blomstrende tillid til de studerendes høje kvalifikationer, når det gælder det faglige indhold, at studerende med kun ganske få års anciennitet kan fastsætte det faglige niveau i studierne, og at de for en del i alt fald bliver bistået af lærere, hvis hovederhverv findes uden for universiteterne, og hvis kendskab til de universitetsmæssige forhold og krav ofte er lige så begrænsede som de pågældende studenter.

Så sent som den 29. april i år har rektor Bak i pressen udtalt, at de aspekter af de højere uddannelser, som man i dag finder kritisable, afgjort har deres oprindelse i studenterindflydelsen. Længere henne i sit indlæg gør rektor Bak det helt klart:

„At det ligger jo i sagens natur, at den unge studerende ikke kan have overblik over fagene og derfor let kan komme til at træffe ufornuftige beslutninger, hvis han helt på egen hånd skal bestemme, hvad han skal lære, og han skal derfor vejledes . . .“

Jeg vil derfor gerne sige til SF og delvis til venstresocialisterne og kommunisterne, at når fru Kristine Heltberg snakker om, at nu skulle vi have fred på universiteterne, så vil jeg gerne gå lidt længere end fru Tove Nielsen og sige, at hvis hun mener, at vi har fået fred på universiteterne, efter at dette blev indført, så må hun være blindere end den blindeste og døvere end den døveste. Vi har jo nu i en årrække set, hvordan styrelsesloven er kommet til at fungere, og det kan ikke siges på nogen som helst måde at være tilfredsstillende for det sigte, man havde med loven.

Så kommer man som altid kørende med den gamle pølsepind, når noget går på tværs af den socialistiske opfattelse, at det er et reaktionært borgerligt flertal. Hvad så med alle de urimeligheder, der blev trukket ned over os, dengang da det socialistiske flertal sad med ét mandat her i folketinget? Det er latterligt at blive ved at koge suppe på den pølsepind, for: rød, grøn, sort eller gul, der er én eneste ting, der må være afgørende, og det er, at vore universiteter skal fungere, så det er uddannelsesmæssigt og videnskabeligt forsvarligt og hæderligt. Det har intet med politisering at gøre. Det er tværtimod vores hensigt at afpolitiserer universiteterne, og det er i landets interesse, men det syns-

punkt er efterhånden trængt en del i baggrunden. Et land, der har fostret mænd som H. C. Ørsted og Niels Bohr, har en hellig forpligtelse til at holde det ry ved lige, som sådanne mænd gav til Danmark.

Vi må blive enige om at lægge kræfterne sammen under det udvalgsarbejde, der forestår, ikke for at ødelægge de mange gode og værdifulde nydannelser, der de senere år er blevet skabt i form af medbestemmelse og nærdemokrati, men for at få den faglige soberhed og det videnskabelige niveau i høj-sædet, hvad der har karakteriseret danske universitetsuddannelser i mangfoldige år og har gjort vore unge akademikere kendt og respekteret over hele verden.

Jeg kan tilsige fremskridtspartiets fulde og positive støtte til alt, der effektivt og hurtigt kan bringe disse skandaløse tilstande til ophør. Det er sådan, at kunst, som Shakespeare siger det, er „to hold a mirror up to Nature“. Den er og har altid været et spejl af den tid, i hvilken den fremkommer, og den præges af kunstnerens personlige, følelsesmæssige indstilling til det samfund, han lever i. Men videnskab er ikke som dette, men, for at citere en anden stor englænder, det er „not of an age, but for all times“. Den er højt hævet over politik og følelser og personlige sym- og antipatier, ellers er den ikke hæderlig, og ellers dræbes den, og det kan danske universitetsuddannelser og danske læreanstalter ikke være tjent med.

Gerda Møller (KF):

Nu var jo både hr. Søgaard og fru Edele Kruchow i anden omgang inde på det konservative folkeparti både med hensyn til den stilling, vi havde sidst, og den gentlemen's agreement, som hr. Søgaard mener vi skulle være bundet af. Det er jo et spørgsmål om, hvorvidt et nyt udvalg, og om, hvorvidt man efter et folketingsvalg, flere folketingsvalg, er bundet af det tidligere udvalg. Jeg har i hvert fald ikke været med til at træffe nogen gentlemen's agreement.

Men bortset fra det: jeg vil da gerne stå ved, hvad min tidligere ordfører er gået ind for. Jeg vil godt sige til hr. Søgaard, at jeg ikke har fundet det påkrævet, at det konservative folkeparti skulle henvende sig til socialdemokratiet, fordi vi gik med i ændrin-